

गुरुहिते स्वामिहिते तवाभिप्रेतमनुष्ठातुं शक्यंति समर्था इत्यर्थः ॥ ६ ॥ अनेकैः सहेतिशेषः ॥ ७ ॥ प्राप्तकालं कालोचितं तदुच्यतां सन्नियोगः कार्य इत्यर्थः ॥ नन्विदं तत्सैन्यं नमन्निगो ज्यतामर्हति तत्राह ॥ त्वत्सैन्यमिति ॥ ८ ॥ इदं कार्यं सीतान्वेषणरूपं ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ तस्मिन्काले वृत्तांतावगत्यनंतरकाले ॥ १२ ॥ अस्मिन्कार्ये वान

निदेशवर्तिनः सर्वे सर्वे गुरुहिते स्थिताः ॥ अभिप्रेतमनुष्ठातुं तव शक्यं त्यरिंदम ॥ ६ ॥ तइमेवदुसाहसैरनेकैर्बहुविक्रमैः ॥ आगतावा
नराघोरादैत्यदानवसन्निभाः ॥ ७ ॥ यन्मन्यसे नरव्याघ्रप्राप्तकालं तदुच्यतां ॥ त्वत्सैन्यं त्वदशेषुक्तमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ८ ॥ का
ममेवमिदं कार्यं विदितं ममतत्त्वतः ॥ तथापि तु यथायुक्तमाज्ञापयितुमर्हसि ॥ ९ ॥ तथाब्रुवाणं सुग्रीवं रामो दशरथात्मजः ॥
बाहुभ्यां संपरिष्वज्य इदं वचनमब्रवीत् ॥ १० ॥ ज्ञायतां सौम्यैर्देहीयदि जीवति वानवा ॥ सच देशो महाप्राज्ञयस्मिन्वसति राव
णः ॥ ११ ॥ अभिगम्य तु वैदेहीं निलयं रावणस्य च ॥ प्राप्तकालं विधास्यामि तस्मिन्काले सहत्वया ॥ १२ ॥ नाहमस्मिन्प्रभुः
कार्ये वानरेंद्रनलक्ष्मणः ॥ त्वमस्य हेतुः कार्यस्य प्रभुश्च पुवगेश्वर ॥ १३ ॥ त्वमेवाज्ञापय विभो मम कार्यं विनिश्चयं ॥ त्वं हि जानासि
मे कार्यं मम वीरनसंशयः ॥ १४ ॥ सुहृद्वितीयो विक्रान्तः प्राज्ञः कालविशेषवित् ॥ भवानस्मद्वि ते युक्तः सुहृदाभ्यर्थवित्तमः ॥ १५ ॥
एवमुक्तस्तु सुग्रीवो विनतं नाम यूथपं ॥ अब्रवीद्रामसान्निध्ये लक्ष्मणस्य च धीमतः ॥ १६ ॥ शैलाभं मेघनिघोषमूर्जितं पुवगेश्वरं ॥ सो
मसूर्यनिभैः सार्धं वानरैर्वानरोत्तम ॥ १७ ॥ देशकालनयैर्युक्तो विज्ञः कार्यं विनिश्चये ॥ वृत्तः शतसहस्रेण वानराणां तरस्विनां ॥ १८ ॥

रूपेण रूपे अस्य कार्यस्येति सिद्धेरिति शेषः ॥ १३ ॥ मम कार्यं विनिश्चयं ज्ञात्वेति शेषः ॥ हे वीर त्वं मम सुहृदित्यन्वयः ॥ १४ ॥ द्वितीयः सुहृदलक्ष्मणापेक्षया ॥ १५ ॥
॥ १६ ॥ सोमसूर्यनिभैस्तत्सदृशकांतिभिः ॥ १७ ॥ नयोनीतिः विज्ञः तज्ज्ञस्त्वमिति शेषः ॥ १८ ॥